Računalniški praktikum (fizika) - vaje

Rok Kuk

2022-01-12

Contents

О	stra	ni	5			
1	Nar	nestitev okolja za vaje	7			
	1.1	Namestitev Pythona	7			
	1.2	Namestitev Visual Studio Code	8			
	1.3	Numpy	8			
	1.4	Pogoste težave	9			
2	Uvo	od v Ptyhon	11			
	2.1	Števila	11			
	2.2	Logične operacije	12			
	2.3	Relacijski operatorji	12			
	2.4	Nekoliko kompleksnejši primer	12			
3	Zan	ke	15			
	3.1	Zanka for	15			
	3.2	Zanka while	15			
4	Seznami in nizi					
	4.1	Skupne lastnosti	17			
	4.2	Spreminjanje	19			
	4.3	Nekaj uporabnih funkcij	20			

4		CONTENTS

5	Del	o z objekti	21			
	5.1	Metode za sezname	21			
	5.2	Metode za nize	22			
6	Slov	varji	23			
	6.1	Osnovne operacije	23			
	6.2	Metode na slovarjih	24			
	6.3	Preverjanje vsebovanja	24			
	6.4	Zanke	25			
7	Numpy					
	7.1	Ustvarjanje tabel	27			
	7.2	Filtriranje	28			
	7.3	Uporabne funkcije	29			
	7.4	Matematika	29			
8	Dat	oteke	31			
	8.1	Datotečni sistem	31			
	8.2	Pisanje	33			
	8.3	Branje	34			
	8.4	Mode	35			

O strani

Na tej strani so zbrani zapiski za vaje predmeta računalniški praktikum v 1. letniku študija fizike na Fakulteti za matematiko in fiziko Univerze v Ljubljani.

Zapiski so mišljeni le kot opora pri izvajanju vaj in ne obsegajo čisto vseh obravnavanih vsebin. Zapiski zato ne morejo nadomestiti obiskovanja predavanj in vaj.

Ta spletna stran je dostopna na https://python.rokuk.org in https://rokuk.github.io/rp-fiz-notes

Markdown koda za strani je dostopna na https://github.com/rokuk/rp-fiz-notes po licenci GNU GPLv2.

6 CONTENTS

Namestitev okolja za vaje

Da na računalniku uporabljate Python in rešujete naloge je potrebno namestiti nekaj programov. Spodaj je opisan okvirni postopek in pogoste težave pri nameščanju programov. Če imate težave, je opis problema dobro pogooglati, sicer pa pišite asistentu ali postavite vprašanje na forumu.

1.1 Namestitev Pythona

1. Namestite Python (najbolje kar verzijo 3.10) s te strani (zavihek Downloads): https://www.python.org Če uporabljate Windows 7 ali še starejši Windows, boste morali namestiti starejšo verzijo Pythona (npr. 3.8.9 ali manj). Najdete jo tule: https://www.python.org/downloads/

Ko poženete program za namestitev, v oknu, ki se odpre, odkljukajte "Add Python 3.x to PATH". Nato nadaljujte z namestitvijo (opcija Install now).

2. Preverite ali se je Python uspešno namestil. Odprite program Ukazni poziv (Windows) ali Terminal (macOS in Linux), ki je že na vašem računalniku. V okno, ki se odpre vpišite ukaz python --version in pritisnite tipko Enter. Če je Python uspešno nameščen, bi se vam v novi vrstici moralo izpisati Python 3.x.y (kjer je x.y verzija nameščenega Pythona).

Če ste na Windowsu in ukaz pyhon --version ne izpiše verzije, temveč javi napako, poskusite ukaz py --version.

1.2 Namestitev Visual Studio Code

- 3. Namestite Visual Studio Code: https://code.visualstudio.com
- 4. Namestite Python extension Odprite Visual Studio Code. Morda se vam bo V VSCode okonu pojavil zavihek z naslovom Get Started, ki ga lahko kar zaprete. Na levi kliknite na Extensions (ikona s štirimi kvadratki), vpišite Python, izberite Python in na desni kliknite Install. Morda se bo odprlo okno Get Started, ki ga lahko zaprete.
- 5. Dobro je, da si nekje na računalniku ustvarite mapo, v katero boste shranjevali vso vašo kodo. V VSCode v meniju kliknite Open Folder... in izberite to mapo. Morda se bo pojavilo okno, ki vas sprašuje, če zaupate avtorju datotek v tej mapi: kliknite Yes, ker sebi zaupate. Ustvarite novo datoteko (meni File > New File), jo shranite (meni File > Save) in jo poimenujte test.py (na Windowsu izberete Save as type: Python). Vsebina datoteke se vam odpre kot zavihek v VSCode. Vanj vpišite print("Pozdravljen svet!"). V desnem zgornjem kotu bi morali imeti gumb (|>), s katerim lahko poženete napisani program. Če ga nimate, si lahko namestite extension z imenom Code Runner. Sicer lahko program poženete tudi tako, da desno kliknete v območju urejevalnika in nato v meniju, ki se pojavi izberete Run Python File in Terminal.
- 6. Priporočam, da vklopite tudi "linter". To je program, ki je del VSCode in v vaši kodi sproti preverja ali ste se kje zmotili. Ne ujame vseh možnih napak, mnoge pa zazna in vas nanje opozori, še preden poženete program. VSCode pritisnite Ctrl+Shift+P in vpišite "linter", kliknite na Python: Select Linter. Pojavi se meni z različnimi možnostmi za različne linterje. Priporočam flake8, ki nas poleg napak opozori tudi na kršitve priporočil za stil PEP8. VSCode vas bo levo spodaj obvestil, da ta linter ni nameščen; namestite ga tako, da kliknete Install v tem obvestilu. Po nekaj sekundah bo nameščen.

VSCode ima veliko funkcionalnosti, ki nam lahko pomagajo pri programiranju. Več o tem v uradni dokumentaciji: https://code.visualstudio.com/docs/editor/codebasics

1.3 Numpy

7. Najprej v Ukazni poziv / Terminal vpišite in izvršite ukaz python -m pip --version (če ste na Windowsu boste morda dobili napako v stilu "python ne obstaja", v tem primeru poskusite izvršiti ukaz py -m pip --version). Izpisati bi se vam moralo nekaj podobnega pip X.Y.Z from ... (python 3.N.N).

Več o tem na https://pip.pypa.io/en/stable/getting-started/

Če se vam izpiše to, lahko nadaljujete na 8. korak, sicer berite naprej. Če se vam izpiše nekaj v stilu "pip ne obstaja" ali "command not found", morate namestiti Pythonov modul pip. To naredite z ukazom python -m ensurepip --upgrade (oz. na Windowsu morda py -m ensurepip --upgrade).

Več informacij o nameščanju modula pip je na https://pip.pypa.io/en/stable/installation/#python

8. Namestite Pythonov modul numpy. To naredite z ukazom python -m pip install numpy (oz. na Windowsu bo morda treba uporabiti py -m pip install numpy).

1.4 Pogoste težave

Če imate na računalniku nameščenih več verzij Pythona (to so npr. vsi računalniki z macOS) se lahko "python" v ukazni vrstici / terminalu nanaša na drugo verzijo, kot je tista, ki jo uporabljate za poganjanje svojih programov v VSCode. Katera verzija se uporablja v VSCode lahko izberete tako, da odprete katerokoli .py datoteko in kliknete na "Python 3.x.y" v spodnjem levem vogalu okna. Pokaže se okno z vsemi nameščenimi verzijami. Da namestite Numpy za določeno verzijo Pythona lahko poskusite ukaz python3.10 -m pip install numpy, kjer 3.10 zamenjate z želeno verzijo Pythona. Na Windowsu bi moral delovati ukaz py -3.10 -m pip install numpy.

Uvod v Ptyhon

Gradiva za to poglavje so:

- https://automatetheboringstuff.com/2e/chapter1/
- https://automatetheboringstuff.com/2e/chapter2/ (do poglavja while loop statements)
- https://automatetheboringstuff.com/2e/chapter3/
- poglavje Osnovni koncepti programiranja v https://lusy.fri.uni-lj.si/ucbenik/book/1201/index.html
- poglavje Izdelava samostojnih programov in pogojni stavki v https://lusy.fri.uni-lj.si/ucbenik/book/1202/index.html
- poglavje Funkcijev https://lusy.fri.uni-lj.si/ucbenik/book/1205/index. html

2.1 Števila

Za seštevanje uporabimo +, za odštevanje -, za množenje *, za potence *, za deljenje /, za celoštevilsko deljenje //, za ostanek pri deljenju %. Za vrstni red računanja operacij (če jih kombiniramo) veljajo enaka pravila kot v matematiki.

```
celidel = 20 // 8
ostanek = 20 % 8
print(celidel, ostanek)
```

2 4

2.2 Logične operacije

Logične operacije s ključnimi besedami **and**, **or** in **not** ustrezajo operacijam v matematiki.

- a and b je True, če sta a in b enaka True, sicer je False
- a or b je False, le če sta a in b enaka False
- not a je True, če je a enak False, sicer je True

Logične operacije lahko kombiniramo. Vrstni red operacij lahko določimo z oklepaji. Sicer ima operator and prednost pred or, not pa ima prednost pred obema.

```
a = True
b = True
c = False
print((a or b) and (a or c))
```

True

V logičnih operacijah se število 0 obnaša kot False, ostala števila pa kot True.

2.3 Relacijski operatorji

Če relacija velja ima izraz vrednost True, sicer pa False.

- primerjava števil a < b ali a <= b
- preverjanje enakosti a == b
- preverjanje različnosti (nista enaka) a != b

Logične operacije in relacije so binarne. Binarna operacija se izvede med tem, kar je na levi, in tem, kar je na desni.

2.4 Nekoliko kompleksnejši primer

Če želimo preveriti ali je spremenljivka mesec enaka 6 ali 7, ni prav če napišemo

```
mesec = 4
rezultat = mesec == 6 or 7
print(rezultat)
```

7

V zgornjem izrazu se najprej izvede primerjava med mesec in 6. Ker 4 ni enako 6, nam to da False. Nato se izvede operacija or med False in 7. Ker se 7 obnaša kot True bi pričakovali, da dobimo True. Operacija or deluje tako, da vrne prvo vrednost, ki ni False. Ponavadi primerjamo True in False vrednosti, zato ima operacija rezultat True, če je ena od vrednosti True. Na levi strani je pri nas False, na desni pa 7, zato ima celoten izraz desno od enačaja vrednost 7 (ker je prva vrednost, ki ni False).

Pravilna rešitev bi bila

```
mesec = 4
rezultat = (mesec == 6) or (mesec == 7)
print(rezultat)
```

False

Zanke

Gradivi za to poglavje sta - https://automatetheboringstuff.com/2e/chapter2/ (poglavji while loop statements in for loops) - poglavje Zanke v https://lusy.fri.uni-lj.si/ucbenik/book/1203/index.html

3.1 Zanka for

Zanko for uporabimo, ko vemo kolikokrat želimo nekaj ponoviti.

```
zacetek = 3
konec = 10
korak = 2
for i in range(zacetek, konec, korak):
    print(i)

## 3
## 5
## 7
```

Tretji parameter ni obvezen. Če podamo le en parameter bo šla zanka od 0 do vrednosti tega parametra.

3.2 Zanka while

9

Zanko while uporabimo, ko želimo zanko izvajati vse dokler je nek pogoj izpolnjen.

```
i = 3
while i < 10:
    print(i)
    i += 2

## 3
## 5
## 7
## 9</pre>
```

v zgornjem primeru bi lahko i < 10 nadomestili s kakršnokoli logično operacijo, ki vrne True ali False. Zanka se izvaja, dokler je pogoj True.

Pozor: Paziti moramo, da ne napišemo neskončne zanke, kjer je pogoj vedno True! V tem primeru se izvajanje programa nikoli ne konča. Izvedbo programa lahko v Ukaznem pozivu / Terminalu prekinemo s kombinacijo tipk Ctrl+C.

Seznami in nizi

Gradiva za to poglavje so:

- https://automatetheboringstuff.com/2e/chapter4/
- poglavje Tabele v https://lusy.fri.uni-lj.si/ucbenik/book/1204/index.html
- poglavje Nizi v https://lusy.fri.uni-lj.si/ucbenik/book/1206/index.html

4.1 Skupne lastnosti

4.1.1 Indeksiranje

Indeksi morajo biti cela števila, sicer pride do napake. Negativni indeksi so indeksi šteti s konca seznama proti začetku (-1 je indeks zadnjega elementa).

```
spam = ['cat', 'bat', 42, True, 'dog']
print(spam[2])
print(spam[-2])

## 42
## True
```

Podsezname dobimo z sintakso seznam[zacetni_indeks:koncni_indeks:korak]. Nobeno od teh treh števil ni obvezno.

```
spam = ['cat', 'bat', 42, True, 'dog']
print(spam[1:4:2])
print(spam[:2])
```

```
## ['bat', True]
## ['cat', 'bat']
```

4.1.2 Združevanje

Nize in sezname staknemo s plusom.

```
niz1 = "a"
niz2 = "b"
print(niz1 + niz2)
sez1 = [1, 2, 3]
sez2 = [4, 5, 6]
print(sez1 + sez2)

## ab
## [1, 2, 3, 4, 5, 6]
```

Sezname lahko združimo tudi z metodo extend. Za zgornji primer: niz1.extend(niz2).

4.1.3 Preverjanje vsebovanja

S ključno besedo in preverimo ali seznam vsebuje nek element, kar lahko uporabimo npr. v if stavku. Podobno lahko z in preverimo ali niz vsebuje nek znak.

```
print('cat' in ['cat', 'bat', 42, True, 'dog'])
print('c' in 'beseda')

## True
## False
```

4.1.4 Sprehod po elementih

Po elementih seznama / znakih niza se lahko sprehodimo z zanko for.

```
spam = ['cat', 'bat', 42, True, 'dog']
for el in spam:
    print(el)
```

```
## cat
## bat
## 42
## True
## dog

spam = "abc"
for el in spam:
    print(el)

## a
## b
## c
```

4.2 Spreminjanje

Vrednost elementa v seznamu lahko spremenimo.

```
spam = ['cat', 'bat', 42, True, 'dog']
spam[1] = 'aardvark'
print(spam)
```

```
## ['cat', 'aardvark', 42, True, 'dog']
```

Elemente seznama lahko zbrišemo s ključno besedo del.

```
spam = ['cat', 'bat', 42, True, 'dog']
del spam[2]
print(spam)
```

```
## ['cat', 'bat', True, 'dog']
```

V nizu znakov ne moremo tako spreminjati! Uporabimo pa lahko podsezname:

```
s = "abcdef"
index = 3
s = s[:index] + "ž" + s[index + 1:]
print(s)
```

```
## abcžef
```

2 c

4.3 Nekaj uporabnih funkcij

- len(seznam_ali_niz) vrne število elementov seznama oz. število znakov v nizu
- zip(seznam1, seznam2, ...) vrne zaporedje naborov istoležnih elementov v podanih seznamih (poljubno število). Funkcija vrne poseben tip da dobimo seznam, moramo ta tip pretvoriti s funkcijo list(). V for zanki lahko uporabimo zip brez list.

```
print(list(zip('xyz', [10, 20, 30], [4, 5, 6])))

## [('x', 10, 4), ('y', 20, 5), ('z', 30, 6)]

for x in zip('xyz', [10, 20, 30], [4, 5, 6]):
    print(x)

## ('x', 10, 4)
## ('y', 20, 5)
## ('z', 30, 6)
```

• enumerate(seznam) vrne zaporedje parov, v katerih so druge komponente vrednosti iz podanega seznama, prve pa njihovi indeksi. Funkcija vrne poseben tip - da dobimo seznam, moramo ta tip pretvoriti s funkcijo list(). V for zanki lahko uporabimo enumerate brez list.

```
print(list(enumerate(["a", "b", "c"])))

## [(0, 'a'), (1, 'b'), (2, 'c')]

for indeks, element in enumerate(["a", "b", "c"]):
        print(indeks, element)

## 0 a
## 1 b
```

Delo z objekti

Gradivo za to poglavje je https://automatetheboringstuff.com/2e/chapter6/ in poglavje Nizi v https://lusy.fri.uni-lj.si/ucbenik/book/1206/index.html

Metod je veliko, spodaj je naštetih nekaj najpogosteje uporabljanih. Celoten seznam je v uradni dokumentaciji: https://docs.python.org/3/library/stdtypes. html#string-methods

Ponavadi lahko z Googlom, najdemo metodo, ki jo potrebujemo, če opišemo, kaj želimo narediti (npr. s python count characters in string hitro najdemo count() in primere uporabe).

5.1 Metode za sezname

- sez.append(element) doda element na konec seznama
- sez.extend(sez2) na konec seznama sez pristavi seznam sez2, na kratko sez += sez2
- sez.insert(i, x) na mesto z indeksom i vstavi element x
- sez.remove(x) iz seznama odstrani prvo pojavitev elementa x
- sez.pop(i) odstrani element na indeksu i in ga vrne; če i ne podamo je to zadnji element
- sez.index(x) vrne prvi indeks, na katerem se nahaja vrednost x
- sez.count(x) vrne število pojavitev x v seznamu
- sez.sort(reverse=False) uredi seznam po velikosti naraščajoče / abecedi, če podamo reverse=True, bo seznam urejen v nasprotnem vrstnem redu

5.2 Metode za nize

- niz.count(znak) vrne število pojavitev znaka v nizu
- niz.index(znak) vrne indeks, na katerem se znak prvič pojavi; če ne obstaja sproži napako
- niz.replace(niz1, niz2) vrne niz, kjer so podnizi enaki niz1 zamenjani z niz2
- niz.lower() in niz.upper() vrne niz, kjer iz malih črk naredi velike ali obratno
- niz.islower() in niz.isupper() vrne True, če je niz iz samih malih črk oz. velikih črk
- niz.strip() vrne niz, kjer z leve in desne strani odstrani "whitespace characters" (presledki, tab, \n). Lahko podamo neobvezni argument, s katerim določimo, katere znake naj odstrani z leve in desne. Obstajata tudi metodi .rstrip() in .lstrip(), ki odstranjujeta le z leve in desne.

```
print(' Hello, World \n'.strip())
```

Hello, World

• "locilo".join(seznam) združi elemente seznama v niz in postavilo locilo med posamezne elemente

```
print('ABC'.join(['Moje', 'ime', 'je', 'Rok']))
```

MojeABCimeABCjeABCRok

• niz.split(locilo) vrne seznam, kjer so elementi posamezni deli niza, ki jih ločuje locilo. Privzeta vrednost za locilo je presledek.

```
print("Moje ime je Rok.".split())
## ['Moje', 'ime', 'je', 'Rok.']
```

Slovarji

Gradivi za to poglavje sta - https://automatetheboringstuff.com/2e/chapter5/ - poglavje Slovar v https://lusy.fri.uni-lj.si/ucbenik/book/1212/index.html

6.1 Osnovne operacije

6.1.1 Dostopanje do vrednosti

Do vrednosti dostopamo podobno kot pri seznamih, le da namesto indeksov uporabimo ključe.

```
s = {'a': 6, 'b': 'test', 123: True}
print(s['b'])
```

test

Če ključ ne obstaja pride do napake. Temu se lahko izognemo z metodo get

```
s = {'a': 6, 'b': 'test', 123: True}
print(s.get('a'))
```

6

```
print(s.get('ž', 0))
```

0

6.1.2 Spreminjanje

```
s = {'a': 6, 'b': 'test', 123: True}
s['a'] = 10
print(s)
## {'a': 10, 'b': 'test', 123: True}
```

6.1.3 Brisanje

```
s = {'a': 6, 'b': 'test', 123: True}
del s['a']
print(s)
```

6.2 Metode na slovarjih

{'b': 'test', 123: True}

- s.get(kljuc, privzeta_vrednost) vrne vrednost, ki ustreza ključu kljuc, če ključ ne obstaja v slovarju vrne None; lahko podamo še neobvezen parameter privzeta_vrednost, ki jo vrne, če ključ ne obstaja; glej primer na vrhu strani
- s.pop(kljuc) iz slovarja odstrani par s ključem kljuc in vrne vrednost
- s.update(s2) k slovarju s doda pare slovarja s2
- s.values() za uporabo v zankah; vrne vrednosti v slovarju; s funkcijo list pretvorimo v seznam
- s.keys() za uporabo v zankah; vrne ključe v slovarju; s funkcijo list pretvorimo v seznam
- s.items() za uporabo v zankah; vrne nabore ključev in vrednosti; s funkcijo list pretvorimo v seznam

6.3 Preverjanje vsebovanja

Kot pri seznamih in nizih porabimo ključno besedo in

```
s = {'a': 6, 'b': 'test', 123: True}
print('test' in s.values())
print('b' in s.keys())
print(('a', 6) in s.items())
```

6.4. ZANKE 25

```
## True
## True
## True
```

6.4 Zanke

b -> test ## 123 -> True

Zanka po vrednostih v slovarju.

```
s = {'a': 6, 'b': 'test', 123: True}
for v in s.values():
print(v)
## 6
## test
## True
Zanka po ključih v slovarju.
s = {'a': 6, 'b': 'test', 123: True}
for k in s.keys():
print(k)
## a
## b
## 123
Zanka po parih v slovarju.
s = {'a': 6, 'b': 'test', 123: True}
for kljuc, vrednost in s.items():
  print(kljuc, '->', vrednost)
## a -> 6
```

Numpy

Gradivo za to poglavje je https://numpy.org/doc/stable/user/absolute_beginners.html ter https://numpy.org/doc/stable/user/quickstart.html

Navadnen seznam pretvorimo v Numpy seznam s funkcijo array(seznam).

```
import numpy as np
a = np.array([[1, 2, 3, 4], [5, 6, 7, 8]])
print(a)
print(a.shape)
print(a.ndim)
print(a.size)

## [[1 2 3 4]
## [5 6 7 8]]
## (2, 4)
## 2
## 8
```

Sezname lahko združimo s np. concatenate (sez1, sez2), ki vrne staknjen seznam.

7.1 Ustvarjanje tabel

- np.zeros(oblika) vrne tabelo ničel; oblika je nabor celih števil, ki predstavlja obliko tabele
- np.ones(oblika) vrne tabelo enic
- np.linspace(zacetek, konec, num) vrne seznam num števil z intervala od zacetek do konec, kjer so elementi ekvidistančni

- np.arange(zacetek, konec, korak) vrne seznam od vrednosti parametra zacetek (neobvezen, privzeto je 0) do konec s koraki korak (neobvezen, privzeto je 1)
- np.fromfunction(ime_funkcije, oblika) ustvari tabelo z obliko oblika, kjer vsak element v tabeli izračuna s klicom funkcija funkcija; funkcija mora sprejeti toliko argumentov, kolikor je dimenzij
- seznam.reshape(oblika) spremeni obliko seznama

7.2 Filtriranje

[3 10 17 24 31 38 45]

Do elementov tabel dostopamo s podobno sintakso kot pri običajnih seznamih (zacetek:konec:korak), le da to naredimo za vsako dimenzijo posebej ločeno z vejicami.

```
import numpy as np
tabela = np.arange(0, 49).reshape(7, 7)
print(tabela)
## [[ 0 1
           2 3 4 5 61
        8 9 10 11 12 13]
    [14 15 16 17 18 19 20]
    [21 22 23 24 25 26 27]
   [28 29 30 31 32 33 34]
   [35 36 37 38 39 40 41]
##
    [42 43 44 45 46 47 48]]
print(tabela[0:4,2:7:2])
## [[ 2 4 6]
   [ 9 11 13]
    [16 18 20]
    [23 25 27]]
```

Če želimo vse elemente v neki dimenziji napišemo :. Tako lahko dobimo posamezne stolpce.

```
print(tabela[:,3])
```

7.3 Uporabne funkcije

Glej predvsem uradno dokumentacijo: https://numpy.org/doc/stable/reference/routines.sort.html

Vsaka funkcija ima opis parametrov in zelo nazorne primere uporabe. Pozor: True se obnaša kot 1 in False se obnaša kot 0.

- np.nonzero(tabela) vrne indekse neničelnih elementov v vsaki dimenziji posebej
- np.flatten(tabela) vrne "flat" obliko tabele (enodimenzionalni seznam zaporednih elementov)
- np.flatnonzero(tabela) vrne indekse neničelnih elementov v "flat" obliki tabele (zaporedni indeks)
- np.where(pogoj, x, y) vrne elemente iz x, kjer je pogoj izpolnjen, sicer vrne ustrezni element iz y; pogoj se evalvira za vsak element posebej; glej primere v dokumentaciji

7.4 Matematika

- np.sum(tabela)
- np.prod(tabela)
- np.log(tabela)
- np.exp(tabela)

Datoteke

Gradivo za to poglavje je https://automatetheboringstuff.com/2e/chapter9/ Za tiste, ki vas zanima več tudi https://automatetheboringstuff.com/2e/chapter10/

8.1 Datotečni sistem

Datoteke so shranjene na različnih nosilcih (npr. trdi disk, SSD, DVD, USB ključ, ...). Na računalniku datoteke organiziramo po mapah, ki so lahko gnezdene. Na vrhu imamo korensko mapo (root folder). Na Linux in macOS je to / na Windowsu pa C:\, kjer je C ime particije.

Prostor, ki je na voljo na nosilcu lahko razdelimo na več ločenih delov, ki jim rečemo particije. Primer: trdi disk z 1000 GB bi lahko razdelili na dve particiji C z 100 GB in D z 900 GB. Vsaka particija na nosilcih, ki so priklopljeni na računalnik, dobi svojo črko (to velja za Windows, drugje je drugače), npr. USB ključi so pogosto pod E ali F.

8.1.1 Absolutna in relativna pot

Vsaki datoteki ustreza ena absolutna pot. To je "naslov", pod katero jo lahko najdemo. Primer: C:\bacon\fizz\spam.txt. Pot vsebuje vse mape, v katerih se datoteka nahaja, ločene z \ (na Windowsu; na Linux in macOS je ločilo /), ime datoteke, piko in končnico datoteke, ki določa njen tip.

Relativna pot do datoteke je pot glede na neko drugo mapo. Za zgornji primer: glede na mapo bacon je relativna pot do datoteke .\fizz\spam.txt.

Pika pomeni trenutno mapo.

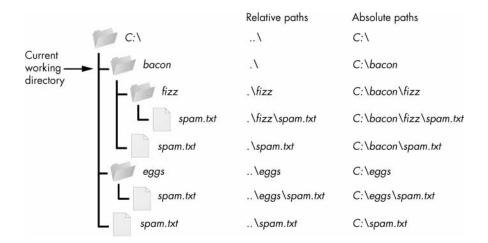

Figure 8.1: Vir: https://automatetheboringstuff.com/2e/chapter9/

Če bi bila trenutna mapa eggs, bi bila relativna pot do prejšnje datoteke glede na eggs enaka ..\bacon\fizz\spam.txt.

Dve piki pomenita eno mapo višje v hierarhiji (parent folder) glede na trenutno mapo.

Če bi želeli iti dve mapi višje bi uporabili ..\.., npr. iz mape fizz v mapo eggs pridemo z ..\..\eggs, itd.

Za podrobnejši razlago in več primerov glej gradivo: https://automatetheboringstuff. ${\rm com/2e/chapter9/}$

8.1.2 Delo z ukaznim pozivom

Podobno kot v Raziskovalcu (File Explorer) se tudi v ukaznem pozivu (Terminal) v nekem trenutku nahajamo v neki mapi (ang. Current working directory ali CWD). Ta mapa je vedno napisana na začetku vrstice. V ukaznem pozivu najprej napišemo ukaz nato parametre, ki jih želimo podati, ločene s presledki. Ukaz izvedemo s tipko Enter.

V neko mapo se lahko premaknemo z ukazom cd, ki mu kot argument podamo pot (relativno ali absolutno do mape, v katero se želimo premakniti.

Ukaz dir izpiše vse datoteke in mape, ki se nahajajo v trenutni mapi.

Glej tudi: https://ucilnica.fmf.uni-lj.si/mod/page/view.php?id=2505

8.2. PISANJE 33

8.1.3 Mape in datoteke v Pythonu

Za delo z datotečnim sistemom je na voljo knjižnica os. Posamezne funkcije, njihove parametre in uporabo lahko poiščete v uradni dokumentaciji ali drugod na spletu. Spodaj parametri funkcij niso napisani!

Nekaj najbolj uporabnih:

- os.getcwd() vrne trenutno mapo (CWD)
- os.chdir() nastavi trenutno mapo na podano pot
- os.listdir() vrne seznam poti do datotek in map, ki se nahajajo v mapi, do katere vodi pot
- os.mkdir() ustvari novo mapo, ki se nahaja na podani poti
- os.rename() preimenuje mapo, prvi parameter je pot mape, drugi pa nova pot (z novim imenom)
- os.remove() izbriše datoteko, ki se nahaja na podani poti
- os.rmdir() izbriše prazno mapo, ki se nahaja na podani poti

Za delo s potmi je na voljo knjižnica os.path, kjer so pogosto uporabljane funkcije:

- os.path.exists() vrne True, če podana pot obstaja
- os.path.join() stakne dve poti v eno, pri čemer ustrezno poskrbi za prava ločila glede na OS
- os.path.abspath() vrne absolutno pot, ki ustreza podani relativni poti (glede na trenutno mapo)
- os.path.relpath() vrne relativno pot, ki ustreza podani absolutni poti (glede na trenutno mapo)
- os.path.isfile() vrne True, če pot vodi do datoteke
- os.path.isdir() vrne True, če pot vodi do mape

8.2 Pisanje

Datoteko odpremo v načinu za pisanje mode="w" in uporabimo funkcijo write(), ki zapiše niz v datoteko. Znak \n pomeni novo vrstico. Če želimo zapisati znak \ moramo v Pythonu napisati \\. Več o uporabi \ v Pythonu: https://www.w3schools.com/python/gloss_python_escape_characters.asp

```
potdodatoteke = "datoteka.txt"
with open(potdodatoteke, mode="w", encoding="utf-8") as dat:
    dat.write("To je ")
    dat.write("en stavek.\nTo je drugi.")
```

```
## datoteka.txt
## To je en stavek.
## To je drugi.
```

Namesto dat.write("niz") se lahko uporablja tudi print("niz", file=dat), kjer odprto datoteko podamo kot parameter.

8.3 Branje

8.3.1 read()

Datoteko odpremo v načinu za branje mode="r" in uporabimo metodo read(), ki vrne celotno vsebino datoteke naenkrat v obliki niza.

```
with open("datoteka.txt", mode="r", encoding="utf-8") as datoteka:
    vsebina = datoteka.read()
print(vsebina)

## To je en stavek.
## To je drugi.
```

Uporaba argumenta mode je opisana na dnu strani. Klicu open lahko podamo tudi neobvezni argument encoding, ki poda kodno tabelo, v kateri je napisana datoteka. Privzeta vrednost tega argumenta je na šolskih (in najverjetneje tudi vaših) Windows računalnikih windows-1252, kar je nekoliko zastarel standard. Zato je dobra praksa uporaba parametra encoding="utf-8", s čimer uporabimo Unicode, ki se danes uporablja skoraj povsod. Na macOS in Linux je vrednost utf-8 že privzeta.

8.3.2 readlines()

Z metodo readlines() dobimo seznam, v katerem so posamezne vrstice iz datoteke.

```
with open("datoteka.txt", mode="r", encoding="utf-8") as datoteka:
    vrstice = datoteka.readlines()
print(vrstice)
```

```
## ['To je en stavek.\n', 'To je drugi.']
```

8.4. MODE 35

8.3.3 zanka

Po vrsticah datoteke lahko gremo z zanko for.

```
vrstice = []
with open("datoteka.txt", mode="r", encoding="utf-8") as datoteka:
    for line in datoteka:
       vrstice.append(line)
print(vrstice)
```

['To je en stavek.\n', 'To je drugi.']

8.4 Mode

je neobvezni argument funkcije open(). Privzeta vrednost je mode="rt". Zato nam v zgornjih primerih ni bilo treba pisati t (je že privzet poleg druge črke, ki jo podamo (r ali w)). S posameznimi črkami povemo, kaj želimo z datoteko početi.

oznaka	opis	opomba
r	branje	če ne obstaja, sproži napako
W	pisanje	če ne obstaja, ustvari novo, izbriše prejšnjo vsebino datoteke
a	append	če ne obstaja, ustvari novo, ne izbriše prejšnje vsebine
X	ustvari datoteko, pisanje	če že obstaja, sproži napako
+	pisanje in branje	
\mathbf{t}	za delo s tekstovnimi datotekami	nprtxt, .csv, .tex, .html, .py
b	za delo s binarnimi datotekami	npr. slike

Nekaj lastnosti je zbranih v spodnji tabeli:

lastnost	\	kombinacija črk	r	r+	Х	x+	w	w+	a	a+
branje			X	X		X		X		X
pisanje				X	X	X	X	X	X	X
datoteka mora obstajati			\mathbf{x}	X						
datoteka ne sme obstajati					X	X				
zbriše prejšnjo vsebino datoteke							X	X		
pisanje na konec datoteke									X	X

K zgornjim kombinacijam lahko dodamo še t ali b.